

Erasmus+

2022 November 4-25
FOLIGNO

META-DON BOSCO TECHNIKUM ÉS
SZAKGIMNÁZIUM

GOMBOS REGINA
14LOG1

A szakmai gyakorlati helyeim kiválasztása során törekszem arra, hogy az adott cég vagy vállalkozás a lehető legtöbb tapasztalatot tudja nyújtani az általam tanult szakmában, amely a logisztika. Az első gyakorlatomat Magyarországon töltöttem, mivel bizonyos okokból kifolyólag nem tudtam jelentkezni a spanyolországi Erasmusra. Idén minden energiámat a jelentkezésbe fektettem, szerettem volna egy külföldi logisztikai cégbe is betekintést nyerni.

1. hét November 4-től 13-ig

A gépünk péntek este indult. A reptérre érve találkoztunk a többiekkel, kisebb várakozás után leadtuk a csomagjainkat és elindultunk az utasfelvétel irányába. Miután mindennel végeztünk, láttuk, hogy a gépünk 2 órát késik. Ezt az időt kártyázással és beszélgetéssel töltöttük, így volt időnk megismerni egymást, mivel egy logisztikus osztálytársamon kívül négy pénzügyi-számviteles lány is jött. Éjfél körül értünk a római Fiumicino reptérre, ahol a transzferes sofőrünk várt minket. Folignoba érkezve, a helytelenül megadott hostel cím miatt körülbelül 40 percig kerestük. Hajnali 4-5 óra között végre ágyba tudtunk zuhanni.

Szombati napunkat egy gyors reggelivel kezdtük, majd folytattuk is az alvást. Délután Erikkel, az osztálytársammal elmentünk felfedezni a környéket. Foligno óvárosában voltunk, amelyet egy kisebb folyó és egy patak határolta, valamint körbekerítette egy alacsonyabb "várfal". A környék kora este volt a legmozgalmasabb, rengeteg butik, étterem, és bár volt megbújva a keskeny kis utcákban.

Vasárnap korán keltünk, majd reggeli után az utunk egyenesen az állomásra vezetett. Ezen a napon Rómát szeretettük volna felfedezni, szerencsére több mint 20 fokot mondtak aznapra. 2 óra utazás után meg is érkeztünk Terminibe, Róma legnagyobb vasútállomására. Körülbelül fél órát vett igénybe, hogy kitaláljunk az állomásról. Első megállónk a Colosseum volt, ami 20 perc sétára lehetett az állomástól. A Colosseum számomra meglepően kicsi volt. Következő megállónk a Trevi-kút volt, amit a személy szerint a legjobban vártam. Érdekes volt mivel november elején nem gondoltuk volna, hogy ennyi ember lesz Rómában. Mivel a vonatunk csak este ment, ezért ebédeltük egyet egy kisebb étteremben, majd megnéztük még

a Panteont, kisebb templomokat és a Palazzo Venezia-t (palotát) is, amely hatalmas volt. Folignoba visszatérve, az állomáshoz közeli Isztambul kebabba vettük az irányt, ami a későbbiekben már a törzshelyünké nőtte ki magát.

Hétfői napot nagy izgalommal kezdtük, mivel ez volt az első munkanapunk. Reggel 9-re jött Erikért és értem Edoardo, aki a mi mentorunk volt. Elvitt minket a munkahelyünkre, ami egy ipari parkban volt, utána ide már busszal jártunk. A fogadó vállalatunk Mail Boxes etc. volt. Ez a vállalkozás csomagolással és szállítmányozással foglalkozik. Itt összesen 5-en dolgoztak, és mindenki ellátott minden munkakört. Tehát mindenki nyomtatott címkét a csomagokra vagy beszélt az ügyfelekkel. Első napunkon a főnökünkkel a feladott festményeket vittük a rendszerbe, és nyomtattunk hozzájuk címkéket is. Érdekeség, hogy Olaszországból a festmények egy minisztériumi tanúsítvánnyal hagyhatják csak el az országot, ezért volt olyan becsomagolt festmény is, amely az ott tartózkodási időnk alatt végig a félre volt téve, mivel várta a papírt. Ebédszünet után, ami 13 órától 14 óráig tartott, elmentünk a főnökünkkel, Santával felvenni pár csomagot az iparparkon belül.

A folignoi Mail-boxes legfőképpen a Perugia megyében termesztett és előállított olívaolajat és borokat szállította. A hét többi napján ezeket csomagoltuk, a hozzájuk formázott hungarocell "dobozokba".

Szombati napunkon a városban maradtunk, este pedig elmentünk egyet sétálni.

Vasárnap reggeli után megint egy napos túrára indultunk, egy hozzánk viszonylag közel lévő vízeséshez, Ternibe, a Cascada di Marmore-hoz. Ide körülbelül, másfélórát utaztunk, és még a jó időt is kifogtuk aznapra. A vízesés körül több túraútvonal is volt, mi ebből hármat jártunk be, amelyből az egyik a zuhogó legtetejére vezetett fel. Tömérdek lépcső megtétele után, szerencsénkre a tetőpontra volt pár étkezde is. Sajnos hazafelé elkezdett esni az eső és a buszra 2 órát vártunk, majd Ternibe érve szintén egy óra várakozás után a vonatunk is késett még fél órát. Miután leszálltunk a vonatról az első utunk a kebaboshoz vezetett...

2. hét November 14-től 20-ig

Hétfőtől megint visszaálltunk a szokásos menetrendbe. Különböző feladott dolgokat is csomagoltunk, mint például téstákat, drónt, háztartási eszközöket, festéket. Délelőttönként Isabellával néztük át az e-maileket, hogy melyik csomag hol jár éppen, illetve kézbesítve

lettek-e már. Eközben Erik a fiúknak segített csomagolni. A héten nagyon gyorsan teltek a napok, és már arra lettük figyelmesek, hogy megint péntek van...

Péntek este összekészültünk és elindultunk felfedezni a péntek esti Folignot. Ez a kisebb kitérő mégjobban összehozta a csapatot, mivel a lányokkal csak munka után találkoztunk és vacsora után elég korán mentünk aludni is.

Szombatra a szomszéd városba terveztünk elmenni, amely egy hegyoldalban van, viszont a szakadó eső miatt kénytelenek voltunk a szálláson maradni.

Vasárnapunk szokás szerint a reggeli utáni útra kelésünk szerint haladt. Az aznapi úti cél Ancona volt és a tengerpartja. Sajnos az időnk nagyon szeles és esős volt. Ancona előtt 2 állomással szálltunk le a vonatról, mivel itt a tengerpart sokkal jobban megközelíthető volt. Időjárás miatt kénytelenek voltunk inkább beülni az állomás melletti kávézóba, majd megvártuk a következő vonatot Anconába, amely Olaszország egyik főbb kikötővárosa. Számomra az épületek és a város "hangulata" nagyon rideg volt, nem érződött a mediterrán ország jellemvonásai. Hosszas sétálás után egy hatalmas sziklafal tetejére értünk, amelyről tisztán látszódott a szinte semmibe tartó Adriai-tengert. Az állomásra visszafelé menet ebédelni szerettünk volna, viszont a szieszta miatt minden üzlet 5 óra felé nyitott, így hűen a vasárnapi rutinunkhoz, egy kebabos felé vettük az irányunkat. Hazafelé a vonaton már alig vártuk, hogy bebújhassunk az ágyba.

3. hét November 21-től 25-ig

Hétfőtől szerdáig szokásosan történt minden. Napról napra kezdtük magunkat egyre jobban érezni a kollégáinkkal, akik egytől egyig csodálatos emberek voltak.

Csütörtökön Isabellával az e-mailek átnézése után Santa megkérdezte, hogy nincs-e kedvem elmenni vele felvenni pár csomagot. Gondoltam a közelben maradunk, mint legutóbb, ám tájékoztatott, hogy az utunk 3 órás lesz, amit nagy izgalommal vártam. Először egy hegy tetejére mentünk, ahol tömérdek olajfát természetek, és gyönyörű kilátásra néző házak feküdtek el. A hegytetőn egy panzióhoz mentünk, ahol pár üveg bort vettünk át. A szerpentes útról leérve a Lungarotti borászathoz mentünk. Ez a borászat az egyik leghíresebb Olaszországban. Utolsó megállónknál szarvasgombát vettünk fel, de előtte az üzlet egyik munkatársa mesélt nekem a szarvasgombáról. A körutunk lélegzetelállító helyeken vitt keresztül minket, mint például Assisi, amely Assisi Szent Ferencnek, a ferences

rend alapítójának a szülőhelye. Az itt töltött 3 hetem során, ezt mondhattam a legjobb napomnak. Délután szinte alig volt pár csomagolásra váró dolog, így még többet tudtunk beszélgetni a munkatársainkkal, akik nagyon szívesen utaztak volna helyettünk haza. Megható búcsúzkodás után sikeresen lekéstük a buszt, ezért Giovanni, az egyik munkatársunk elvitt minket a hostelünkhöz. Nagyon szerettem dolgozni itt, tárt karokkal várnak minket vissza, akár vendégként akár munkatársként is.

Pénteken reggeli után neki álltunk csomagolni, mivel a szállásunkat 11-kor el kellett hagyni. 12 órára a lányok munkahelyére kellett mennünk, az Eginaba. A transzfer sofőrünk fél 3-ra jött értünk és Róma egy másik repterére, Ciampino-ra vitt minket. Szerencsére gyorsan áthaladtunk a poggyászfeladáson és a check-in-en is. A gépünk 10 perccel hamarabb szállt fel, így fél órával hamarabb landoltunk a menetrendhez képest.

Nagyon nagy élmény és tapasztalatszerzés volt számomra ez a 3 hét. Csodálatos embereket ismerhettünk meg az olaszok és az évfolyamtársaink személyeiben is. Biztosra veszem, hogy vissza fogok még jönni ide, és ezt befolyásolja azt is, hogy a munkatársainkkal a mai napig tartjuk a kapcsolatot.